

En frigjort kristen

Frits Larsen - [Luthersk Missionsforenings Højskole](#) Hillerød 1923-62.

Til frihed har Kristus frigjort os. Gal. 5.

Emnet: En frigjort kristen vækker uvilkårligt nogle spørgsmål. Inden vi ser nærmere på selve sagen, spørger vi:

1) Kan man være en kristen uden at være frigjort? Selve emnet: En frigjort kristen får en til at tro, at der er grader i frigørelse, og mange venter, at de skal få hjælp til at blive mere frigjort, og vi spørger:

2) Er frigørelse noget, som kan opleves bedre og bedre ved mere indvielse, ved ny helligelse, ved ny åndsfulde eller måske ved åndsdaab? Eller:

3) Er frigørelse noget, vi også får alene ved at høre i tro. Gal. 3,2.

Skulle det være sandt, at Gud har samlet alt, som hører til frigørelse i det, som Kristus har vundet til os, så vi får det ved at høre i tro, så er spørgsmålet da et spørgsmål om at se Kristus, at forkynde Kristus, at eje Kristus alene. Striden hos galaterne var da også en strid om Kristus eller ikke Kristus.

Hvad har Kristus så frikøbt og frigjort os fra? Det er det, som evangeliet om hans fuldkomne forsoning forkynder os.

A. Kristus har frikøbt os fra syndens dom. Han blev af Gud gjort til synd for os. Derom skriver Rosenius: »Gjort til synd. Han var så belæstet med, så nedsænket i al verdens synd, at han kunne kaldes idel synd. Eller som Luther siger: »Du skal være det, alle mennesker har været og er fra tidens begyndelse og til dens ende. Du skal være den synder, der tog æblet i Paradisets have, du skal være David, som bedrev hor og begik mord, - kort sagt, du skal være det, alle mennesker er, som om du alene har øvet alle menneskers synd. Derfor se nu til, hvorledes du betaler og gør fyldest for dem!« - Når Gud så først havde lagt synden på ham, kunne han ikke engang klage for Gud, at han var uskyldig, men måtte stå for Faderen som en stor synder.«

Så langt Rosenius.

Jesus er opfyldelsen af det profetiske ord, som i den danske bibel lyder: Herren lod falde på ham den skyld, der lå på os alle - Es. 53,6. Det er forunderligt sagt. Synden blev overflyttet. Jesus blev vort gælds-brev, vort skyldbrev. Han fik alt vort som sit. Om det siger en af Ahnfeldts sange bl. a.:

Var synderne mange som sandskorn ved hav,
så siger Guds hellige ord,
at Jesus dem alle dog toede af,
da han blev til synd for os gjort.
Og vid, at hvad Jesus har taget på sig,
det kaster han aldrig tilbage på dig
det er borte!

Jesus har som stedfortræder sonet vor synd.

B. Kristus har frigjort os fra døden. Jeg må dø. Når jeg engang lægges i graven, så betaler jeg min skyldighed og intet mere. Der er intet tilovers. Jesus var anderledes. Han kunne ikke dø. Der var intet sted hos ham, hvor Satan kunne få fat. Jesus sagde det den sidste aften til sine disciple: »Denne verdens fyrste har slet intet i mig.« Og i sin samtale med disciplene i Johs. 10 klarlægger han forholdet til Faderen med disse skønne ord: »Ingen tager mit liv fra mig, jeg sætter det til af mig selv.« Jesus giver sig altså i døden. Deri er sejren over døden. Det fortæller mig 3 dejlige sandheder om den død, Jesus døde:

a) Han døde kun, fordi jeg var med ham. Det er altså sandt for os i dag, at vi er korsfæstede med Kristus. Det var mig, der døde langfredag. Luther forstod det, da han sagde, at Martin Luther var død for 1500 år siden. Den, som ser det, har set lidt af evangeliet.

b) Han døde døden. Han slugte døden. Han mættede døden. Han sejrede over døden for mig. Paulus taler om det i 2. Kor. 5,15 og siger: En er død for alle, så er de alle døde, og han døde for alle. I en sang synger vi:

Opstanden er Kristus! Guddommeligt liv!
For os du besejrede døden.

c) Han smagte døden for mig, for os. Han smagte forbandelsen i døden. Måske var hans tørst på korset den samme, som den rige mand følte i helvede. Så er det sandt, at jeg har smagt forbandelsen ved og i Kristus.

Denne Jesus, som døde for os, blev oprejst; han blev, som Valen- Sendstad har sagt det: Retfærdiggjort efter fuldbragt forsoning.

Så er det sket, og verden står
fra al sin synd utallig,
så frelst, at blot med tro den går
til Lammets sår, den er på timen salig.

Ja, Jesu store frigørelse fra syndens og dødens lov må modtages i tro. Så bliver alt det, han vandt, vor personlige ejendom. Hvad kommer det så til at betyde for de troende, for Jesu venner?

C. Jesu venner er frigjort i forhold til verden. Man skal ikke løse sig fra verden ved anstrengelse. Kristus har korsfæstet verden for os og os for verden. Gal. 6,4. Det er sket, men må virkeliggøres i os. De, som hører i tro, er frigjorte fra verdens væsen:

Verdens væsen er først materialistisk. Alt i verden omsættes i materiale, i synlige værdier, mens Jesus har frikøbt sine venner til et åndeligt liv.

Verdens væsen er egocentrisk, selvoptaget, selvkredsende, og Jesus har frigjort sine venner fra sig selv til at være krisusoptagne.

Verdens væsen er tidsbestemt. Dagens berømteder har en kort glanstid. Stjernerne daler hurtigt. Jesus har frigjort os fra tiden og sat os ind i et evigt liv og en evig høst.

D. Endelig er Jesu venner frigjort i deres personlige gudsliv. De er løst fra loven også i deres gudsforhold dag for dag og sat ind i løfternes frihed. Verden vil købe sig Guds behag, vi, som er blevet bundet til Jesus, fordi han bandt sig til os og løste os, vi har Guds behag i Jesus, i hans blod og stedfortrædertjeneste. I troen oplever vi den daglige frigørelse.

1) I forhold til vort bønneliv. For mange mennesker er bøn et betalingsmiddel, for andre en vej, man i hvert tilfælde kan gå, og hvor man så nogenlunde ved en vis regelmæssighed kan nå visse resultater, fordi Gud hører bøn. For enkelte er det saligt sandt, at de er frigjorte til at bede i Jesu navn, om hvad de vil. De kan hvile i deres bøn. De må lade hele Jesu værk gælde mellem dem og Gud, men på Jesu fortjeneste beder de trygt og gerne. De ved, at de er frigjorte til barnebøn og barnefortrolighed i Gud i småt og stort, trods alle følelser. Har de det godt med Gud, har de det godt i bøn. De kan bede, de alene.

2) I forhold til tjenesten. Det er godt og naturligt for ethvert genfødt og i Kristus levende menneske at tjene Gud. Man fødes ligefrem til det og går i gang i håb om, at det også skal lykkes efter de evner, man har. Snart lærer man, at det går så småt med det, og at så meget mislykkes. Det bliver en oplevelse, at vor tjeneste må bestænkes med blod. I er udvalgte, siger Peter, til lydighed og bestækelse med Jesu blod. 1. Pet. 1,2. D. v. s. at være villig til at gå og inden tjenesten lade sig bestænke med blod. En søndagsskole arbejder, en prædikant, en, der går på sygebesøg, ja, enhver må renses ved Kristi blod fra døde gerninger til at tjene den levende Gud. Heb. 9,14. Det er sandt, at Kristus alene frigør os til at tjene den levende Gud, og at kun den blodbestænkede tjeneste er fri og frugtbar. Det er måske vor svære lektie at lære, men det er så saligt.

3) I forhold til det umulige. Der møder os alle adskilligt umuligt. For det må verden enten give op

eller også regne med, at det må komme med tiden. Jesus har frigjort sine venner i forhold til det, de ikke kan. I Det gamle Testamente er omtalt en hjælpeløs mand, som fik alt det ordnet, han ikke magtede. Det er Mefibosjet. Han var lam, tilhørte et dømt hus og var som en død, men hans fader havde vundet kongens venskab, så Mefibosjet for sin faders skyld fik lov at sidde ved kongens bord og fik hele sin tabte arv tilbage. Den bestod bl. a. af en del marker, som skulle dyrkes. Det kunne Mefibosjet ikke. Så gav kongen ham tjenere til dyrke hans marker. Vi ligner Mefibosjet. Vi, som har store børn, kan ikke nå dem, som vi gerne vil, men Herren sender tjenere ud til at tage sig af dem. Snart er det en ungdomsforening, snart en skole, snart et hjem osv. Vi er altså ikke glemt, men der, hvor vore arme er for korte, der rækker Guds til, og hans faderøje rækker, så langt som himlen når. Jesus er herre over det umulige, og han har frigjort sine venner til at være trygge. Derfor synger Jesu venner også de trossikre sange som: Befal du dine veje - og Vor Gud han er så fast en borg. Det er en hvile for prædikanter, lærere og forældre, at Gud selv våger over sit ord, samler folket til at høre, de unge til at lære osv. Han er mere end vore annoncer og vore reklamer. Vi er frigjorte til at være med til at udrette det umulige.

4) I forhold til vore penge. Det er en stor glæde, at Kristus har løst os fra pengene, så vi med glæde ofrer dem for Herren, men det har Jesus lært Norges kristne gennem mange år. Aldrig bliver vi udlært. Det er dog en stor gave at være frigjort for pengene. Det er godt at give sine penge i Jesu hånd.

En frigjort kristen er da noget af det rigeste, verden har. En frigjort kristen er et menneske, som i tro på Kristus og i ham alene ejer forsoningen og gældfriheden for Gud, retfærdigheden og retfærdiggørelsen, ja, stedfortræderens nuværende, øjeblikkelige, fremtidige og evige fortjeneste og ret gældende hvert minut til fuld valuta. En frigjort kristen har da så meget, som Jesus har vundet og intet mere, og alt det har han ved at høre i tro.

(Fra "Frits Larsen Biografi og udvalgte artikler og foredrag" - Dansk Luthersk Forlag 1970 - Tale i Norge. Budskab fra Nådens rige 1939 - Shafan 01-02-08)

Se iverigt [Stenslands hjemmeside](#) , hvor der ligger flere artikler og foredrag fra bogen.
